

عنوان مقاله:

نقش زبان کنایه قرآن در تربیت جنسی

محل انتشار:

فصلنامه سراج منیر، دوره 14، شماره 46 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

مهدی اسمعیلی صدرابادی - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه ولیعصر (عج) رفسنجان

سارا حیدری - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه علامه طباطبائی

سمیه دستان زند - کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

جنبه شاخصی از وجوه اعجاز قرآن ناظر به ساختار بیانی خاص آن است که در انتخاب الفاظ و عبارات به ویژه در مسائل تربیت جنسی عفت کلام و نزاهت بیان بازتاب داده شده و در بسیاری از آیات قرآن ضمن استفاده از الفاظ و عبارات کنایی، از هرگونه لفظ صریح و به دوراز ادب در این مسائل خودداری شده است. این پژوهش باهدف کاوش در این آیات و از رهگذر روش توصیفی-تحلیلی در پاسخ به این سوال که زبان کنایی قرآن چه نقشی در تربیت جنسی دارد به بررسی آن پرداخته است. نتایج حاصل از این پژوهش گویای این است که در تربیت جنسی اسلام به خصوص در آیات قرآن شیوه بیانی مآخوذه جهت طرح مسائل جنسی تماماً مشحون از عفت کلام، نزاهت گفتار و نهایت ادب است و گفتار الهی با بلاغتی تام و شیوا ایرادشده و گزینش الفاظ و جملات کنایاتی به نحوی است که کلام الهی عاری از هرگونه لفظ صریح، مستهجن و زشت در این امور باشد. این شیوه بیانی از صفت حیا و ستاریت خداوند سرچشمه گرفته و در آیات قرآن متبلور شده و باید به عنوان الگویی مطلوب و مهم در حیطه مسائل تربیتی و اخلاقی موردتوجه همگان قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

زبان قرآن، اعجاز، کنایه، تربیت جنسی، تربیت اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1903031>

